

Sloupnický

PELMEL

Ročník 17 — Únor 2015
Časopis obce Sloupnice

Štráduji si to z práce, obtěžkaná knížkami, které musím do následující zkoušky prostudovat, když si vzpomenu, že bych měla ještě zajít nakoupit, protože v lednici je možná tak prošlý jogurt (nebudeme si nic nalhávat, do čilé hospodyňky mám opravdu daleko). Nechtělo se mi bloudit uličkami supermarketu, a tak jsem si to namířila do malého obchůdku s pultovým prodejem, který je hned vedle vchodu do paneláku, kde bydlíme. Nekupovala jsem nic extra, půlku chleba, pět rohlíčků, 10 deka salámu a ještě tu proradnou paštiku, která to všechno odstartovala. Diktovala jsem právě prodavače, co si vezmu, když si mě vzal do hledáčku prošedivělý dědeček. Usmála jsem se na něj a dál vybírala. „Ještě bych si prosím vzala jeden plátek té krájené paštiky s brusinkami.“ „No, to já bych si vzal taky paštiku, ale tuhle nóbl teda ne, na tu nemám, jsem chudý důchodce, víte?“ ozval se pán vedle mě. Usmála jsem se na něj, jakože ho chápu (vyprávět mu, že moje generace se sice dožije různých věcí, ale důchodu asi ne, by nejspíš nemělo smysl). Jenže on mě zřejmě nechápal. „No, víte, ona tady slečna... ona si bude kupovat jinačí paštiky, až nebude utrácet těžce vydělané peníze rodičů.“ Nevěřicně jsem se podívala na rozhorleného pána a jen pípla, že jdu zrovna z práce. Slušně jsem poděkovala a radši šla, protože jsem nevěděla, jestli bych nadále zachovávala úctu ke starším lidem, kdyby začal vzývat „rudé osvoboditele“ a dobu totality. Trochu ublíženě jsem se s pěti taškami snažila otevřít těžké vchodové dveře. Asi třicetiletý hezky vyhlížející pán můj zápas s dveřmi se zájmem pozoroval. Mohl by sice vzít za kliku a otevřít mně, ale neudělal to. Vůbec mně to nevadilo až do chvíle, kdy jsem zdmárně otevřela, slušně ho pozdravila a dostala nevybíravou odpověď: „Takhle ty dveře už nikdy neotvírejte! Akorát zlomíte klíč!“ „Nezlobte se, ale mám plné ruce,“ snažila jsem se o omluvu. Přivolala jsem si výtah a pevně doufala, že už nikoho nepotkám. Do třetice všeho zlého. Chci vystoupit z výtahu, ale ještě před tím se do kabiny nacpe korpulentní přeparfémovaná dáma s psíkem velikosti myši, který na mě začne vztekle štěkat (nebo spíš pískat). Pozdravím ji a chci vystoupit, dám tašky nad hlavu a snažím se překračovat rozzuřenou myš. Paní se na mě ani nepodívá a prohlásí: „Alíčku, pojd' k paničce, nebo tě ta paní ještě zašlápne!“ S nóbl paštikou v tašce, téměř zlomeným klíčem a v kozačkách, kterými jsem zašlápla už nespočet nebohých psíků, se doplazím ke dveřím, odemknu, zabouchnu, sesunu se na židli a mám pocit, že Prahu nezvládám... Ani trochu jsem nechtěla, aby to vyznělo jako lkaní slušné dívčiny, která musí snášet trýznění nezdrovilých Pražáků (a pokud to tak vyznělo, tak jen proto, že to nedokážu dobře napsat). Naopak, je to často zábavné. Moc ráda mám závody na eskalátorech. Běžte, běžte, srážte lidi, abyste stihli přijíždějící metro, protože další jede až za dvě minuty. Vyhrává ten, komu se před nosem nezavřou dveře. Další dobrá hra je „na psychologa“, pro změnu v tramvaji. Sedíte, přijde zmalovaná paní, která vypadá na sto, ale vy musíte podle botoxů, nalakovaných nehtíků, kožichu a iPhoneu poznat, že se cítí na dvacet. V tom případě ji nikdy nesmíte pustit sednout! Jinak vás zaručeně umlátí Gucci kabelkou, protože přece není tak stará, abyste jí museli uvolnit místo (vím, o čem mluvím, nejsem totiž moc dobrý psycholog, au!). Na schovku už mě také moc neba. „Jsme v hospodě na Strossu, přijď za námi.“ Byla to ta sedmá, do které už jsem nešla. Ve Sloupnici si tyhle hry bohužel nezahrajete. Když se chcete vidět s kamarády, jdete rovnou do Kopečky. Pokud někdo uvede svůj skvělý zážitek slovy: „Tuhle, když mně ujel autobus, ...“ máte jistotu, že se bude jednat o napínavé vyprávění s mnoha kolizemi a překvapivými zvraty. A babičky i dědečkové ve Sloupnici (alespoň co vím) si radši koupí „nóbl“ paštiku v naší masně, než aby si zašli na botox, takže si na psychologa nehrajete. Navíc je sednout nikdy nepouštíte, protože jste v autobusu většinou ve třech (a ten třetí navíc řídí). Ve Sloupnici si lidé prostě nehrají. Na nic. A proto to tady mám tak ráda. Všichni tu o sobě vědí a navzájem se vnímají. Nikdy si nepřipadám sama. A můžu si kupovat paštiku, jakou chci! Třeba nóbl. –TEŠ–

Kterak se hokej ve Sloupnici hrával

Sloupnice a lední hokej patří k sobě. Alespoň já to tak mám v hlavě uloženo. Jakmile uhoďte tuhé mrazy, najdete ve Sloupnici minimálně tři místa, kde se hraje. Nebo několik let probíhající klání Horní – Dolní a na ně navazující Bezkontaktní liga na zimáku v Litomyšli. Nedávno jsem ovšem narazil na informaci, která mě trochu překvapila. Sloupnice měla hokejový oddíl, který hrál okresní soutěž. Pokusil jsem se o tom získat nějaké informace, ale přiznávám na rovinu, nebylo to úplně snadné. Písemných materiálů je jako šafránu a přímých pamětníků také valem ubývá. Tak se pokusím shrnout to málo, co se mi podařilo zjistit. S hokejem se ve Sloupnici prý začalo hned po válce. První materiály se ale vztahují až k padesátým letům. Fotografie by mohla pocházet z roku 1958 a je pořízená v Pardubicích u zimního stadionu. V první řadě zleva Jan Karlík, Jan Mikulecký, Jan Lamplot, Mirek Novák (nyní Přívrat), dále by tam měl být Zdeněk Paukert, Václav Kolerus, Václav Kincl, vzadu pak dva nebo tři Řetováci. Na přelomu 50.–60. let se budovalo kluziště. To se nacházelo vpravo vedle bývalé pekárny (dnes kuchyň ZD) mezi humenní cestou a řadou topolů. Dřevěné kabiny byly asi v roce 1963 nahrazeny zděnými, bylo vybudováno elektrické osvětlení. V té době hráli nejenom muži, ale také žáci. Ti kolem roku 1964 vytvořili velice silné družstvo, soupeře z Verměřovic prý zdolali 35:0. Muži měli v roce 1961 na soupisce dvě obranné a čtyři útočné řady! To bylo zřejmě nejúspěšnější období. V oddíle aktivně působili Miloslav Vencl, Heblt Ladislav, Novák Miroslav, Fišer Ladislav, Škop Jiří, Lamplot Jan, Bezděk František, Sokol Josef a mnozí další. Byly ale i problémy – chlapi nechodili na tréninky, stalo se, že na zápas jeli v sedmi lidech (ale vyhráli) a Bezděk ne a ne natřít ty branky (aspoň podle zápisů ze schůze).

Konec oddílu přišel někdy v období 1967–68. Bylo málo vody ve vodovodu a protože kluziště se stříkalo z hydrantu, byl vydán zákaz. Byla ještě snaha přestěhovat kluziště k potoku (Čermákova zahrada za hospodou U labutě), ale neúspěšná. Někteří hráči pak ještě hráli v sousedních oddílech – Řetová a Tisová.

A to je vše, co se nám podařilo z propadliště dějin vydolovat. Kdyby jste snad kdokoliv měli pocit, že o historii hokeje ve Sloupnici víte víc, neváhejte nás kontaktovat. Rádi informace doplníme či upřesníme.

–JaN–, –MŠ–

Poplatek za svoz a likvidaci komunálního odpadu

Poplatek zůstává stejný jako v roce 2014, tedy 500 Kč na osobu a rok. Od poplatku se osvobozuje třetí nezaopatřený a každé další nezaopatřené dítě, obyvatelé dlouhodobě (min. 1 rok) ve zdravotnických a sociálních zařízeních, majitelé druhé a další nemovitosti, kteří mají trvalý pobyt v obci a prokáží, že tuto nemovitost nevyužívají a nepronajímají k rekreačním účelům. Nárok na poloviční úlevu (250 Kč) má držitel průkazu ZTP a ZTP/P.

Upozorňujeme, že poplatek je splatný do konce února stávajícího roku. Platbu lze rozložit na dvě částky s tím, že druhá bude zaplacená do 30. 6. 2015. Platbu lze provést do pokladny na OÚ Sloupnice nebo zaslat na účet **9329611/0100**, variabilní symbol pro obyvatele Dolní Sloupnice je **100 + č.p.** a pro obyvatele Horní Sloupnice **200 + č.p.**

V letošním roce vstoupila v platnost novela zákona o odpadech, která mimo jiné ukládá obcím likvidovat bioodpad na katastru obce. Pro tento účel budou v obci instalovány kontejnery, kam budou moci obyvatelé obce bioodpad ukládat. Předpokládáme, že do kontejneru bude ukládán pouze odpad biologického charakteru a ne jiný druh odpadu, jak si mnozí obyvatelé stále ještě vykládají po svém. Další povinností obce je určit místo, kam lze ukládat železný odpad. V našem případě je to sběrný dvůr, který je otevřen **každou sobotu od 9.00 do 12.00 hodin.**

Zastupitelstvo schválilo Plán rozvoje obce na období 2015–2018

Dokument, kterým se bude zastupitelstvo v tomto roce řídit, zahrnuje:

- **Rozšíření kanalizace v horní části obce** – projekt má být hotov do konce května letošního roku, realizace se předpokládá v letech 2016–2017.
- **Výměnu oken a úpravu fasády na budově obecního úřadu** – s touto akcí se počítá na tento rok. Výměna oken bude stát cca 300 tisíc korun, cena za fasádu bude zjištěna poptávkou.
- **Opravu místních komunikací a doplnění dopravního značení** – počítá se s běžnými opravami a dobudováním komunikace ve Vesničce na sídlišti. Dopravní značení se bude doplňovat hlavně na výjezdu z místních komunikací na silnici ve správě Správy a údržby silnic. Na místních komunikacích je potřeba si dát pozor na pravidlo přednosti zprava.
- **Úpravu veřejného prostranství** – zde jde hlavně o vybudování chodníků v místech, kde nám to šířka a terén dovolí. Dále je v úmyslu vybudovat „návés“ v prostoru mezi autobusovým nádražím, domovem pro seniory a stodolou bývalé „Volejny“. Snad se nám povede přesvědčit i majitele nevzhledné nemovitosti o jejím odstranění nebo zkulturnění.
- **Péči o kulturní památky** – prvořadá je starost o sokolovnu, které byla v prosinci 2014 prohlášena za kulturní památku. V současné době se dodělavá studie na celkovou rekonstrukci. V první fázi se počítá s opravou sociálního zařízení.
- **Výstavbu dětských hřišť a jejich rekonstrukci** – hlavně oprava hřiště s umělým povrchem a doplnění herních prvků na stávající hřiště.
- **Přípravu projektů na dotační tituly** – zde je myšleno zadání vypracování projektů na akce, které jsou podporované z krajských, státních i evropských dotací (kanalizace, chodníky, kulturní památky, komunikace, veřejné osvětlení atd.).

- **Rozšíření pečovatelské služby** – rozšíření rozvozu obědů a pořípadě i nákupů potravin pro méně mobilní občany.
- **Rekonstrukci a rozšíření veřejného osvětlení** – výměna zastaralých svítidel za úsporná, rozšíření veřejného osvětlení do dalších míst v obci.

Obec bude hospodařit s vyrovnaným rozpočtem

Finanční výbor spolu se starostou a účetní předložil radě obce návrh rozpočtu na letošní rok. Rozpočet je vyrovnaný ve výši 20 788 000 Kč. Z větších výdajů jsou v plánu výměna oken a oprava fasády na budově obecního úřadu, projekty na další etapu kanalizace a studie na rekonstrukci sokolovny, oprava místních komunikací, odvoz a likvidace komunálního odpadu, provoz kanalizace, dále to jsou finanční příspěvky příspěvkovým organizacím na provoz (ZŠ, MŠ, DPS celkem cca 3 470 000 Kč). V rozpočtu se opět počítá s finančním příspěvkem na činnost spolků a organizací. V této položce je zahrnut i příspěvek na opravu obou kostelů a farních budov. Rozpočet je umístěn k nahlednutí na úřední desce a na obecních webových stránkách. Zastupitelstvo ho bude schvalovat v druhé polovině února.

Příspěvek na instalační materiál se stále poskytuje

V minulém roce poskytovala naše obec finanční příspěvek ve výši 50% ceny na nákup instalačního materiálu těm obyvatelům, kteří se připojí na kanalizační řád. Této možnosti využilo 64 majitelů nemovitosti a bylo jim vyplaceno téměř 190 tisíc korun. Pro letošní rok zastupitelstvo schválilo poskytnutí finančního příspěvku ve stejné výši těm, kteří se připojí do konce června letošního roku. Po tomto termínu bude poskytnuta sleva na instalační materiál pouze ve výši 30% zakoupeného materiálu s platností do konce roku 2015. Po tomto datu se slevy již poskytovat nebudou.

Orientaci v obci zlepší cedule

Obec Sloupnice v minulém roce získala prostřednictvím Regionu Orlicko-Třebovsko dotaci ve výši 30 tisíc korun na informační systém v obci. Byla vybrána firma HOSTÁLEK WERBUNG z České Třebové, aby zhotovila a instalovala navigační cedulky. Cena díla je 55 491 Kč, obec tedy do projektu poskytne finanční částku ve výši 25 491 Kč. Informační cedule budou v obci instalovány nejpozději do konce dubna letošního roku.

Aktualizován povodňový plán

Na základě připomínek odboru životního prostředí MÚ Litomyšl aktualizovala obecní rada Povodňový plán obce. Dokument mimo jiné obsahuje mapku obce, na které jsou vyznačena místa, kde dochází při větších deštích a tání sněhu k větší koncentraci vody. Jedná se hlavně o povrchovou vodu z okolních polí tekoucí zejména ze Šuráňkova kopce za Honzálkovými a na louku za poštou. Odtud odtéká voda do Drah, kde ohrožuje několik nemovitostí. Byla schválena nová povodňová komise ve složení:

předseda ..... **Josef Škeřík**
místopředseda ..... **František Zachař**
členové ..... **František Šejbl, Miroslav Škop, Josef Tobek, Jiří Fišer, František Holomek, Jan Váně a Martin Kříž**

Požijeme další komunální techniku

Vzhledem k tomu, že nám novela zákona o odpadech ukládá likvidaci bioodpadu v obci, schválila rada obce nákup zahradního traktoru na sečení obecních ploch. S ohledem na nižší ceny bude vhodné zakoupit traktor ještě v zimních měsících.

Rekordní Tříkrálová sbírka

Při tradiční charitativní sbírce bylo letos v naší obci vybráno 39 621 Kč. Pořadatelé ze srdce děkují všem, kteří na Tříkrálovou sbírku ve Sloupnici přispěli, i dvanácti skupinkám koledníků s jejich doprovodem.

JOSEF ŠKEŘÍK, STAROSTA OBCE

Ohlédnutí **SDH Dolní Sloupnice** za rokem 2014

Náš sbor čítal ke konci loňského roku celkem 72 členů, z toho 23 dětí.

V průběhu roku jsme uspořádali několik akcí pro veřejnost:

- 8. března jsme poprvé uskutečnili zabíjačkové hody, které se setkaly s velkým úspěchem. Z menu si návštěvníci mohli vybrat prdelačku, zabíjačkový a vepřový guláš, jitrnice, jelítka, řízky, tlačenku, pečené maso, ovar, jitrnicové a kroupy.
- 30. dubna se konalo tradiční pálení čarodějnic, kde nechyběla živá hudba, točené pívko, něco k zakousnutí a samozřejmě obsluha v podobě pravých čarodějnic.
- V červenci jsme pořádali hasičský letní tábor v Deštném v Orlických horách, kterého se zúčastnilo 30 dětí ve věku 6–15 let. O blaho dětí se staralo 6 vedoucích a 2 kuchtící.
- 20. srpna jsme oslavili svátek Bernarda, kdy se stejnojmenné pivo čepovalo pouze za 10 korun. O tomto svátku jsme nejen slavili, ale také pracovali. Většina zúčastněných pomáhala při pokládání dlažby před přístřeškem u hasičárny. Za to jim patří velký dík.
- S létem a s prázdninami jsme se rozloučili 30. srpna. Loučení se zúčastnilo přibližně 90 dětí. Od 14 hodin byly připraveny soutěže na hřišti za hasičárnou. Dále si děti mohly zaskotačit ve skákacím hradu, uplést náramek v indiánském týpí, či si nechat namalovat obličej. Na závěr si užily řádění v šamponové pění.

Několik informací z hasičských soutěží:

- Okrsková soutěž mužů a žen se 18. května konala v Němčicích. Ženy se zde umístily na 2. místě, starší a mladší muži shodně na 1. místě.
- 6. září se jedno družstvo žen a jedno družstvo mužů zúčastnilo netradiční hasičské soutěže „Memoriál Josefa Racka s příjezdem“ na Člupku. Ženy vyhrály, muži brali druhé místo.
- Děti se účastnily celkem sedmi kol Ústeckoorlické ligy. V celkovém součtu se mladší žáci umístili na 15. místě z 28 družstev a starší žáci na 8. místě také z 28 družstev.
- Dále se děti zúčastnily soutěže O pohár obce Svätý Jiří, hry Plamen. Nejvíce se nám však dařilo v Chocni na soutěži pro mladé hasiče „Memoriál Františka Kalouse“, kde družstvo mladších žáků soutěž vyhrálo a starší žáci skončili druzí.

Na závěr bychom Vás tímto rádi pozvali na naše akce v roce 2015:

- **ZABÍJAČKOVÉ HODY**, které plánujeme na březen
- **PÁLENÍ ČARODĚJNIC – 30. dubna 2015**
- **PRÁZDNINOVÉ LOUČENÍ – 29. srpna 2015**

Děkujeme Vám za přízeň a přejeme Vám pohodový rok 2015.

VÝBOR SDH DOLNÍ SLOUPNICE

Rozhovor **Pelmelu**

V lednu zavítal do České republiky tibetský duchovní učitel Ngakpa Karma Lhundup Rinpoche. Žije ve vyhnanství v indické Dharamsale nedaleko exilového sídla Dalajlamy, jenž patří mezi jeho hlavní učitele. Na svých cestách předává učení, vykonává ceremonie a baví lidi humornými tibetskými příběhy. Několik dní bydlel ve Sloupnici u Jiřího Motáka, který jeho návštěvu a přednášky zorganizoval.

● **Jste v České republice poprvé? Jak se Vám tady líbí?**

Ano, jsem tu poprvé. Těšil jsem se sem už několik let od doby, kdy mě sem Jírka pozval, a líbí se mi tady. V Luhačovicích jsem měl přednášku o smrti a umírání. Jeden člověk se mě tam ptal, co bude po smrti, tak jsem mu odpověděl, ať mi dá své telefonní číslo, že až umřu, tak mu zavolám... Byl to zábavný večer. Nemám odpověď na všechno.

● **Vědí Tibeťané něco o naší zemi?**

Znají vašeho dřívějšího prezidenta Václava Havla, který byl velkým přítelem Dalajlamy. Byl to vůbec první prezident, který ho kdy přijal oficiálně. Dalajlama kvůli němu dokonce přiletěl do Prahy, aby ho krátce před jeho smrtí ještě jednou viděl. Takže máme k České republice díky tomuto velice blízko. Zato váš současný prezident a premiér se Čínou velmi obávají (SMÍCH).

● **Čeští představitelé nedávno deklarovali, že se nebudou vměšovat do vnitřních záležitostí Číny ohledně přístupu k Tibetu a dodržování lidských práv. Je pro vás podpora ze zahraničí důležitá?**

Jsem Tibeťan, takže je to pro mě důležité. Ale musíme se na to dívat ze širšího obzoru. Třeba je právě teď pro vaši zemi a zdejší

obyvatele důležité mít dobré obchodní vztahy s Čínou. Je to pro nás smutné, ale stává se to. Ale nic není trvalé, časem se to zase může změnit. Tím, že nemáme vlastní zemi, jsme bezmocní a vlastně jsme ve světě za občany druhé kategorie.

● **Máte tedy čínský pas?**

Já vlastním uprchlický pas od indické vlády, což mi umožňuje cestovat po světě.

● **Můžete se vrátit do své původní vlasti?**

Čínská vláda nás sice nabádá, abychom se vrátili, ale nemůžeme jim věřit. Možná by nás zavřeli. Určitě by nás přinejmenším důkladně sledovali, hodně Tibeťanů komunistům donášejí. Museli bychom být s rodinou velmi opatrní.

● **Jak se žije v Tibetu?**

Lidé tam mají kde bydlet, mají dost jídla i všeho ostatního, ale nemají svobodu ve své mysli, zvlášť s ohledem na víru k Dalajlamovi, nemohou například mít ani jeho fotografii nebo oslavovat jeho narozeniny. Dalajlama je v Tibetu velmi uctíváný, takže toto je pro ně velmi těžké.

● **Mnoho lidí si vytvořilo představu o vaší zemi z filmu Sedm let v Tibetu. Znáte ten film?**

Ano, viděl jsem ho. Je velmi přesný, až na to, že se tam přehnaně zdůrazňuje vyplazování jazyka, což je v naší kultuře projevem úcty. Potkal jsem se i s autorem románu Harrerem, který uměl mluvit pěti různými tibetskými jazyky. Prožil velmi pozoruhodný příběh.

● **Příští Dalajlama se narodí v Indii, nebo v Tibetu?**

Současný Dalajlama tvrdí, že dokud se nevrátí do Tibetu, žádný nový Dalajlama se tam nenarodí. Dnes mu je 79 let, až mu bude 90, svolá všechny vysoké lámy, aby diskutovali, co dál. Do té doby nebudeme nic vědět. Možná se celý systém změní, možná sám Dalajlama vybere svého nástupce. Čínské úřady situaci velice bedlivě sledují. Je to zvláštní – komunisté v nic nevěří a přitom se obávají Dalajlamovy reinkarnace.

● **Češi jsou obecně velmi ateističtí. Co jim může vaše učení nabídnout?**

Striktně vzato je buddhismus ateistický, protože nevěří v žádného stvořitele, v žádnou nadřazenou bytost. Budhistická filozofie je založená na myslí a práci s myslí. Naše božstva jsou projevem určitých jemných energií, třeba soucitu. Jsou spíše příznakem myslí. Nebo jednoduše řečeno – buddhismus znamená bystrý mozek a dobré srdce. Ale důležitější je dobré srdce.

● **V řadě příběhů z buddhistického prostředí figurují mniši s nadpřirozenými schopnostmi. Je na tom něco pravdy?**

Takové věci jako levitace, procházení skálou a další mystéria jsou popsány v životopisech starých mistrů, ale jsou to jen vedlejší projevy buddhistické praxe. Tou hlavní je rozvíjení soucitu a moudrosti poznání, pochopení, jak mysl skutečně funguje. Soucit v buddhistickém pojetí je totéž, co u křesťanů odpuštění. Dalajlama se ptal jednoho lámy, který strávil mnoho let v komunistickém vězení, jestli tam čelil velkému nebezpečí. A on odpověděl, že tím největším bylo, že ztratí soucit se svými nepřáteli.

–MŠ–

Žáci 6. třídy zpracovávali v rámci předmětu Výchova ke zdraví téma „Spokojený člověk“.

Jak být spokojený

Myslím si, že člověk, který není v pohodě a cítí se nesvůj, je člověk, který pořád spěchá a nezastaví se. Je unavený a nemá dostatek volného času. Když se cítíme nesví, měli bychom si říci DOST! Najít si chvíli volného času, zastavit se a nabrat nové síly. Lidé, kteří se cítí vyčerpaní, by si měli vzít alespoň jeden den volna. A když si nemůžeme vzít volno, je tu přece víkend! O víkendu můžeme vyrazit na výlet, jít na procházku nebo si udělat čas na koníčky, které máme rádi. Já osobně si ráda kreslím a odpočívám u toho. Volný čas nemůže být jediný čas, kdy jsme v pohodě. Proto, i když jsme v práci nebo ve škole a máme mnoho starostí, které mohou být někdy stresující, měli bychom zůstat v klidu a vyřešit je. Kromě toho, abychom se snažili vyrovnávat se se stresem, měli bychom také pamatovat na svoje zdraví. Dodržovat hygienu, zdravě jíst, chodit ven, sportovat a starat se o to, aby náš život byl spokojený.

MAGDALÉNA HOLUBOVÁ

Jak by měl vypadat den, aby byl člověk spokojený

Spokojený člověk vstane ráno s pocitem, že ho čeká pěkný den. Oblékne si oblečení, ve kterém se cítí dobře, v klidu se nasnídá a odchází buď do školy, nebo do práce. Po čase stráveném ve škole nebo v práci se seje s kamarády nebo sportuje, relaxuje, čte si. Večer se navečeří, kouká se na oblíbené pořady a pak jde spát s pocitem krásného dne.

KATKA LÁZNIČKOVÁ

Český červený kříž bilancuje rok 2014

Místní sdružení ČČK Horní Sloupnice je jednou z posledních organizací svého druhu v širokém okolí. Aktuálně ve spolku působí 52 členů. V loňském roce jsme se rozloučili se sestrami Marií Kolerusovou a Miroslavou Liškovou.

Pro vlastní členy zajišťujeme přednášky a aktivity se zdravotní tematikou, organizujeme také akce pro veřejnost, podporujeme i další místní spolky v jejich činnosti nebo pomáháme s údržbou veřejných prostranství a udržujeme sousedské vztahy.

Na naše valné hromady vždy pozveme odborníka, který se představí se zajímavou přednáškou. V loňském roce k nám tak zavítal internista a gastroenterolog MUDr. Jan Stacke. Odborné přednášky si připravují i naše členky – loni například sestra Boukalová prezentovala na téma embolie či poskytování první pomoci. Pravidelně pořádáme zdravotní vycházky po okolí spojené s následným posezením.

K nejvýznamnějším činnostem sdružení patří spolupráce na Tříkrálové sbírce, při které naše členky doprovázejí skupiny koledníků a připravují pro ně občerstvení. Vždy na konci prázdnin pořádáme v areálu Na Mlejnici loučení s létem, při němž si nejen děti užijí plno her, našich pověstných bramboráků a koláčů a zajímavého doprovodného programu – naposledy zde vystoupil pan Milan Oppa z Dolní Sloupnice, který nám předvedl ohrožená zvířata ze záchranné stanice Pasíčka z Proseče. Oblíbené jsou také dětské letní tábory, které se svými kolegy pořádá náš člen Miloš Hájek.

Podporujeme také další obecní spolky – vypomáháme při jar-ních besedách s důchodci v sokolovně či na akcích hornosloupen-ských hasičů, jakými jsou velikonoční jarmark či podzimní draki-áda.

Po 25 letech odstoupila z funkce předsedkyně našeho sdružení sestra Marta Hánělová, za jejíž obětavou dlouho-letou práci jí srdečně děkujeme. Její nástupkyní jsme na le-tošní valné hromadě zvolili Marcelu Novákovou.

VÝBOR MS ČČK HORNÍ SLOUPNICE

Venkov potřebuje obnovovat,

říká **Radan Večerka**, představitel Spolku pro obnovu venkova, neziskové organizace, jejímž posláním je přispívat k rehabilitaci venkova, k prohloubení společenského a duchovního života na venkově, k posílení jeho hospodářské stability a prosperity.

Je venkov natolik poškozený, že je třeba ho obnovovat?

Spolek založilo v roce 1991 několik lidí, kteří byli přesvědčení, že je potřeba řešit věci nejen centrálně, ale přímo na venkově. Na začátku byly stanoveny cíle, které jsou platné dodnes. Venkov potřebuje pořád obnovovat. Stále nedosahuje kvality života ve městech.

Co mu nejvíc chybí?

Venkov je tradiční hodnota. Nejde jenom říct, že někde chybí kanalizace, jinde plyn, infrastruktura jako taková. Na venkově je především třeba řešit obnovu kořenů. Já žiju v Sudetech v Karlovarském kraji. Naše obec měla před válkou 2 200 obyvatel, dnes jich tam je 350, kteří tam nikdy dřív nežili.

Po válce ve vsi zůstalo jen šest rodin. Tím pádem to tam bylo totálně vykořeněné, spolková činnost byla zcela zničená. Spolek pro obnovu venkova proto hodně dbá nejen na materiální, ale i na společensky historické hodnoty.

Jak konkrétně se to dá dělat?

Zakládat spolky, podporovat sport, nezapomínat na kroniky, na knihovny. Komunita je na venkově prakticky to nejdůležitější. Dnes se začíná uplatňovat cesta komunitně vedeného místního rozvoje, což už je ukotveno i v evropské legislativě. Vychází z toho, že každá komunita má společné starosti a společné prostředky na jejich řešení.

Život každé komunity ale záleží především na lidech, kteří ji tvoří.

Přesně tak, ale k tomu musejí mít nástroje, které jim pomáhají, třeba tělovýchovnou jednotu s klubovnou, kde se můžou její členové scházet, bavit se. Tak vzniká komunita.

Vidíte za těch více než dvacet let výsledky?

Určitě, vývoj tady je. Ale na rozvoj komunit je třeba poskytnout prostředky, což je problém, se kterým jako spolek válčíme. Na jednoho člověka na vesnici připadá z hle-

diska rozpočtového určení daní pořád asi čtyřiapůlkrát méně peněz než na obyvatele Prahy.

Je podle vás venkov životaschopný?

A kde jinde budou lidi žít? V panelácích? Jde o to, abychom si jako společnost uvědomovali, že na venkově máme všichni kořeny. I lidé z měst. A na ty kořeny by se nemělo zapomínat, protože jakmile na ně někdo zapomene, tak je logicky vykořeněn.

Řada vesnic i samotných spolků skomírá úbytkem členů. Co s tím?

To je problém. Společnost se mění, dnes sedí hodně lidí u internetu nebo televize... Když jsme na naší vesnici začali řešit její obnovu, soustředili jsme se na to, aby fungovaly spolky. Tak se z rozpočtu obce vhodně podpořili dva lidé a spolky se začaly postupně zvedat.

Jak to podle vás bude na venkově vypadat za 20 let?

Neustále se bude odehrávat soubor určitého způsobu myšlení. Doufám, že ten zmíněný komunitně vedený místní rozvoj, který by měl být masivně podpořený z evropských fondů, pomůže nastartovat i novou kvalitu života na vesnici.

–MŠ–

Poděkování do Sloupnice

„Já ještě žiju,“ říkával táta skoro až omluvně, když jsme po delší době společně navštívili některé z jeho oblíbených míst – Modravu, Vysočinu nebo Slatiňany, kde žil jeho poslední opravdový kamarád a téměř vrstevník Jirka Vodráček. A jak rád z domu odjížděl, tak se vždy těšil zpět do své Sloupnice, která mu byla přes 60 let domovem.

Snažil se být do poslední chvíle soběstačný, nenaříkal, nelitoval se, ale postupem času sil ubývalo. Zpočátku byla na pomoc hůl, pak dvě, do každé ruky jednu, a nakonec nastal okamžik, kdy i ty dvě hole byly málo. Došlo na to, čeho se tolik obával, byl náhle zcela odkázaný na pomoc druhých. Doposud úžasná vitalita a životní optimismus se počaly vytrácet a s nimi i pocit volnosti a svobody.

Moc rád jsem za tátou do Sloupnice jezdil a stejně tak i mé sestry a naše děti. Ale až časem jsem si uvědomil, že za tím dobrým pocitem z těchto návštěv je něco víc než jen obvyklý příjemný „víkendový“ odpočinek. Byli to úžasní lidé, se kterými jsme se zde setkávali a které jsme díky tátovi mohli dobře poznat. To byl také ten hlavní důvod, proč se sem táta vždy rád vracel, ať byl kdekoliv. Tito lidé mu dávali tolik potřebný pocit jistoty, bezpečí, sounáležitosti. Jim patří dík

za klid, pohodu a vytrvalost, s jakou táta čelil nástrahám stáří.

Nemohu vyjmenovat všechny lidi ze Sloupnice, kteří byli tátovi třeba i nevědomky takovouto oporou, zcela jistě je ani všechny neznám. Nelze ale nezmínit pana Václava Zahálky s rodinou a manžele Kantorovi jako ty nejbližší, kteří mu také poskytli střechu nad hlavou, paní Irenu Seifertovou-Burešovou, coby první, neoficiální pečovatelku v době, kdy už bylo zapotřebí zpočátku občasné a pak i pravidelné pomoci. Paní sousedku Hantlovou, která ochotně pomohla vždy, když bylo potřeba, paní Tobkovou a Mikuleckou, pana Fišera, Pařila, Holce, Sedláčka... zjišťuji, že těch dobrých duší se mi vybavuje na mysli postupně stále víc. Je ale jedno místo a lidé, kam vždy vedly první tátovy kroky po návratu z cest, či poslední dobou z nemocnice. Je to hostinec U Studánky a manželé Čáslavkovi, kteří byli tátovi tolik blízcí, aniž by zřejmě tušili, jak až velmi.

Když letos v létě přišla chvíle bezmoci, bylo třeba se postarat, a skvěle to zvládla zdravotní sestřička Jana Boukalová. S obětavostí a zájmem, který zcela přesahoval rámec jejích profesních povinností. Společně pak s panem starostou Josefem Škeříkem hledali možnosti, jak ještě pomoci tátovi

po jeho návratu z nemocnice. Nakonec se vrátil do prostředí, které tak dobře znal, do domu pana Zahálky, kde si mohl odpočinout a prožít ještě několik týdnů spokojeného života bez stresu díky pečovatelkám z Charitní pečovatelské služby Litomyšl. Dokázaly si získat jeho důvěru, pracovaly v provizorních podmínkách až do chvíle, kdy bylo potřeba zajistit péči s neustálým dohledem. Opět nemohu nejmenovat alespoň jednu s těchto úžasných obětavých žen, paní Lucii Mikuleckou, která navíc velmi pomohla s převozem do Domova důchodců v Jablonci nad Nisou. Byla tátovi oporou a pro místní personál tou nejpovolanejší osobou k předání potřebných informací.

Ještě jedno úsloví táta poslední dobou používal, když přišla řeč na jeho vysoký věk. S povzdechem dodával: „Oni na mě zapoměli,“ a u toho zakýval prstem směrem nahoru. Jakoby ho slyšeli a ono „opomíjení“ ukončili. Nejspíše ve správný okamžik, ten povzdech byl stále častější, odevzdanější.

Libor Marek, syn

Jak se jmenujeme?

Tipnete si, kolik ve Sloupnici bydlí Vese-
lých, Fišerových nebo Benešových? Nepře-
kvapí, že nejvíce osob v naší vesnici nosí
příjmení Mikulecký/Mikulecká – 87. Přitom
v rámci celorepublikových statistik se jedná
o velmi okrajové jméno. Dle internetového
portálu www.kdejsme.cz žije v České re-
publice pouze 881 lidí tohoto příjmení (data
platná k roku 2013). Nejvíce z nich, téměř
třetina, samozřejmě v našem nejbližším
okolí. Mikulečtí se ale ve větším počtu na-
jdou také na Pardubicku, Brněnsku či Libe-
recku. Oproti tomu v republice nejvíce rozší-
řených Nováků žije u nás pouze 10 (muži).

Zajímavé je sledovat další lokality, kde se
„naše“ častá příjmení vyskytují. Tak třeba
Vašinovy bychom snadno našli v Hranicích
na Moravě, v okolí Znojma, Zlína či Přerova.
V Podkrkonoší žije hodně Stránských a Hol-
cových, kteří mají jmenovce také na Jičínsku
a Vsetínsku. Karlíkovi jsou hojně zabydleni
v okolí Havlíčkova Brodu a Zlína, Kuchtovi
zase u Milevska či na Písecku. Velice málo
je Limberských, v celé republice jen 196,
přitom podobně jako v případě Mikuleckých
žije plná třetina v našem regionu.

Nejčastější příjmení ve Sloupnici

Mikulecký	46*
Mikulecká	41*
Fišer	22*
Veselý	19*
Veselá	16*
Vašina	15*
Fišerová	13*
Holcová	13*
Beneš	12*
Pávek	12*
Karlíková	11*
Limberský	11*
Holec	10*
Kuchta	10*
Novák	10*
Novotná	10*
Stránský	10*
Vašinová	10*

ZDROJ: OBECNÍ MATRIKA

–MŠ–

Kulturní komise Vás zve
na divadelní představení

RYCHLÉ ŠÍPY Z OLTECU aneb Opereta třetího věku

v podání brněnského Ořechovského
divadla.

Hlavním hrdinům a jejich soukmenovcům
je již více jak sedmdesát, ale stále jsou
ochotni aktivně bojovat za spravedlnost
a svoji čest. Vše s mírou vkusné nadsázky
a s mnoha melodickými písněmi.

7. března 2015 v 19 hod. v sokolovně

Kulturní komise Vás zve na tradiční

SETKÁNÍ S DŮCHODCI

**14. března 2015 od 14 hodin
v sokolovně.** Autobus do sokolovny
vyjíždí ve 13.15 hod. ze zastávky
ve Vesničce po celé délce obce.

27.–28. února

Zvěřinové hody

20.–21. března

Ruská kuchyně

Poděkování za Tříkrálovou sbírku 2015

Oblastní charita Ústí nad Orlicí upřímně děkuje všem, kdo se podíleli na letošní Tříkrálové sbírce. Děkujeme našim asistentům v obcích, zástupcům obecních úřadů a farnosti.

Děkujeme za vaše příspěvky do pokladniček – pro Charitu má tato sbírka velký význam, protože díky ní se nám daří podporovat některé služby, a pomáhat tak potřebným. Děkujeme ale i za to, co se nedá změřit nebo spočítat – za radost, kterou koledníci rozdají svým přáním štěstí, zdraví a pokoje. Řada občanů bere toto přání velmi vážně, už dopředu koledníky očekává a těší se na ně. Tříkrálová sbírka se tak za 15 let své existence stala nedílnou součástí společenského života a smysluplnou tradicí v mnoha obcích.

Prostředky z letošní Tříkrálové sbírky budou použity na zajištění služeb a projektů Oblastní charity, např. na činnost domácí hospicové péče nebo občanského poradenství.

Výsledky Tříkrálové sbírky a podrobnější info najdete na www.uo.charita.cz

Děkujeme za vaši štědrost a přejeme mnoho dobrého v roce 2015.

Z OBLASTNÍ CHARITU ÚSTÍ NAD ORLICÍ:
IVA MARKOVÁ

Společenská kronika

NAROZENÍ

Ivana Kuchtová
Jakub Johan

ŽIVOTNÍ JUBILEA LISTOPAD 2014

- 70 let • Jaroslav Fišer
Jarmila Severová
- 75 let • Jaroslava Šillerová
Miroslav Fišer
- 80 let • Miroslav Novák
- 86 let • Sylvie Brožková
- 88 let • Božena Bednářová
- 90 let • František Zachař
- 91 let • Milada Jasanská
- 92 let • Božena Hánělová
- 94 let • Jan Jeništa

ŽIVOTNÍ JUBILEA PROSINEC 2014

- 70 let • Miloslav Šeda
- 80 let • Václav Šplíchal
Bohuslava Šimková
- 85 let • Jaroslav Matoušek
- 86 let • Marie Dlouhá
- 92 let • Marie Doležalová

ÚMRTÍ

Rozloučili jsme se se zemřelými spoluobčany:

Marií Kolerusovou
Josefem Bečíčkou
Miloslavem Hájkem
Marií Novákovou

MILADA LIMBERSKÁ, MATRIKÁŘKA

SAINT-GOBAIN ADFORS CZ s.r.o.
Sokolovská 106 • 570 21 Litomyšl • Česká republika
www.sg-adfors.com • www.vertex.cz • www.saint-gobain.cz

Společnost SAINT-GOBAIN ADFORS CZ (původní název VERTEX) se zabývá se výrobou a zpracováním skleněných vláken. Firma je předním světovým výrobcem mřížkových tkanin/perlinky.

ADFORS se neustále rozvíjí. Nové technologie, noví klienti a nové trendy vytvářejí jedinečné příležitosti v oblasti financí, lidských zdrojů, prodeje a marketingu a technologie.

Jsmo stabilním zaměstnavatelem v regionu. Nabízíme dlouhodobé zaměstnání s možností profesního rozvoje, práce s novými technologiemi.

Pokud sdílíte náš zápal pro řešení problémů, se kterými se potkáte pouze v organizacích na světové úrovni, kontaktujte nás. Vždy se zajímáme o to, zda právě vy můžete být vhodným členem do našeho týmu.

Aktuálně hledáme nové zaměstnance na technické pozice:

Chemik
Technik
Technolog
Konstruktér
Plánovač výroby

Požadujeme:

- SŠ/VŠ odpovídající směru
- AJ – komunikativní úroveň
- Vztah k regionu

V případě zájmu kontaktujte personální oddělení:

e-mail: anna.metekova@saint-gobain.com

POZOR SOUTĚŽ O TABLET!!!

Otázka: **CO JE TO PERLINKA A K ČEMU SLOUŽÍ?**

Zašlete správnou odpověď na anna.metekova@saint-gobain.com do 28.02.2015; značka **SOUTĚŽ**. Správnou odpověď a jméno vyherce najdete v březnu 2015 na www.saint-gobain.cz

Jak odhlásit a přihlásit na úřadě ojeté osobní auto z ČR

Klíčové změny **od 1. ledna 2015** v souvislosti s novelou zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (č. 56/2001 Sb.).

Jedna žádost, jedna návštěva, jeden úřad

1. Změnu provozovatele auta v registru vyřídíte na úřadě, který je místně příslušný z pohledu prodávajícího.
2. Jako prodávající a kupující podáváte na úřad jen jednu společnou žádost. Formulář je ke stažení na www.mdcr.cz nebo na webech samospráv.
3. Na úřad můžete přijít společně nebo jen jeden z vás. Nepřítomný však musí zmocnit plnou mocí s úředně ověřeným podpisem toho, kdo na úřad půjde (v případě podání žádosti elektronickou formou stačí ověřený elektronický podpis). Ověření je nejsnazší vyřídít na Czechpointu. Další možností je zmocnit k vyřizování celé věci třetí osobu.

Nezbytné doklady a dokumenty:

Občanský průkaz či jiný doklad totožnosti (doklad o pobytu – pouze pro cizince)
Žádost o změnu vlastníka nebo provozovatele vozidla v registru silničních vozidel
Doklady k vozidlu (technický průkaz + osvědčení o registraci vozidla)
Doklad o pojištění vozidla (tzv. zelená karta)
Protokol o evidenční kontrole silničního vozidla

Pozor na polopřevody, hrozí vyřazení auta z provozu!

Pokud vlastníte vozidlo, které je v Centrálním registru vozidel pouze odhlášené předchozím provozovatelem, musíte podat na úřad **do 30. června 2015** žádost o zápis vlastníka a provozovatele do registru silničních vozidel. Pokud žádost nepodáte, vozidlo administrativně zanikne a už nepůjde přihlásit.

K žádosti se dokládá: občanský průkaz či jiný doklad totožnosti, doklady k vozidlu (technický průkaz + osvědčení o registraci vozidla), doklad o pojištění, protokol o evidenční kontrole, doklad o platné technické prohlídce, popř. plná moc s ověřeným podpisem, pokud se neúčastníte vyřizování osobně.

Nahlášení dočasně vyřazeného vozidla do konce roku 2015

Pokud vlastníte auto, které bylo dočasně vyřazeno z provozu před 30. červnem 2013 (je v depozitu), musíte přijít **do konce roku 2015** na úřad a sdělit, kde vozidlo je a jaký je účel jeho využití. Pokud termín nestihnete, vozidlo administrativně zanikne a už nepůjde přihlásit. V pozdějších případech dočasně vyřazení (po polovině roku 2015) máte rovněž povinnost nahlásit údaje o vozidlu, avšak nehrozí administrativní zánik vozu, nýbrž finanční sankce. Máte-li vozidlo odhlášené předchozím provozovatelem a zároveň dočasně vyřazené z provozu, musíte podat na úřad žádost v kratší z obou lhůt – do 30. června 2015. Rozhodující je skutečnost, že úřad nezná vlastníka (viz polopřevody).

DALŠÍ INFORMACE O ZMĚNÁCH V PŘEVODECH A PŘIHLAŠOVÁNÍ SILNIČNÍCH VOZIDEL NA

www.mdcr.cz

Redakční poznámky

- Články a fotografie zasílejte v elektronické podobě.
- Příspěvky, prosíme, zasílejte nejpozději do dne uzávěrky příštího čísla. Nemůžeme zaručit, že příspěvky dodané po datu uzávěrky, budou otištěny.
- Své příspěvky konzultujte s dostatečným časovým předstihem s redakcí. Redakce si vyhrazuje právo výběru jednotlivých příspěvků.
- Cena za otištění inzerátu je 200 Kč pro místní, 500 Kč pro ostatní.

Uzávěrka příštího čísla Sloupnického PELMELU je 20. března 2015.

Další číslo Sloupnického PELMELU vyjde 10. dubna 2015.

Příspěvky, připomínky a dotazy zasílejte na adresu

pelmel@sloupnice.cz

Sloupnický PELMEL je časopis obce Sloupnice. Vychází šestkrát ročně. Vydání 1. čísla 17. ročníku – 18. února 2015.
Místo vydání – Sloupnice 196, IČ: 038 130. Registrováno referátem kultury Okresního úřadu Ústí nad Orlicí pod reg. č. 10/1991.
Náklad 350 výtisků. Cena 5 Kč.

Redakce: Martin Škeřík, Tereza Štochlová, Jaroslav Novák

Grafická úprava a sazba: Petr Bartoň, [claim](#)

Tisk: Tiskárna Osík